

Πρόλογος στο βιβλίο της Γεωργίας Καλαμποκά: «Ελ Μαρά»

Η Γεωργία Καλαμποκά στο δεύτερο πεζογραφικό βιβλίο της ψηλαφίζει το χρόνο, πισωπατά κι αναδεύει μνήμες, έρωτες, οικογενειακές σχέσεις, μικρές και μεγάλες στιγμές, οριακές εμπειρίες.

Αναδύονται όνειρα και εφιάλτες, σπασμένες φράσεις και στεναγμοί, μια κίτρινη τριανταφυλλιά κι ένα μαύρο μαρτάκι, μια τσιγγάνα πριγκίπισσα που έφτιαχνε χαρταετούς, ένας δυσκολοδιάβα(σ)τος έρωτας, ο μονόλογος ενός χορταριασμένου σκαλοπατιού, το παράπονο της άκαρπης συκιάς της Μεγάλης Δευτέρας. Διηγήματα της απώλειας και της ανάγκης.

Μνήμες συχνά σκληρές, κάποτε τρυφερές, ποτισμένες από τη νοσταλγία για τα ανεπίστρεπτα παιδικά χρόνια, για τη χειροποίητη ζωή αλλοτινών εποχών. Διηγήματα αγερικά, των θρύλων και της μοίρας, της βαθιάς πληγής, της τραχιάς ζωής, διηγήματα του ρίγους. Διηγήματα της θηλότητας, της αλυσοδεμένης γυναίκας (Ελ Μαρά), της αιμάτινης γραμμής που ενώνει στους αιώνες τις γυναίκες, τις τυρανισμένες ψυχές, τα δάκρυα των μανάδων. Κόρη και μάνα η συγγραφέας, ενήλικη και παιδί, συνομιλεί με τους αστερισμούς και τους μύθους, με τους θρύλους και την εκκλησιαστική ιστορία, με «διερμηνέα την καρδιά». Και κάπου μέσα εκεί εισχωρεί και η εμπειρία της εκπαιδευτικού, που γεύεται την κιμωλία, που παλεύει με τους αλγόριθμους της ζωής, που θέλει να φτιάξει μια καινούργια Άλγεβρα, που γέρνει ανάμεσα στο ρητό και στο άρρητο, που αποφασίζει να μείνει «εκεί που η καρδιά κινεί τις πέτρες». Διηγήματα των σπλάχνων.

Διηγήματα που συγκλονίζουν με το βάθος των αισθημάτων και του λογισμού, με τον πόνο των πραγμάτων και του καημού. Διηγήματα της ερημιάς των ανθρώπων.

Η γλώσσα στέρα λαϊκή, κυματιστά μουσική, έντονα ποιητική, - οι ψαλμωδίες και τα δημοτικά τραγούδια. Διηγήματα – ποιήματα. Ένα ατελεύτητο πάλεμα με τις λέξεις.

Διηγήματα με ξεχωριστή δύναμη – ανατριχίλα και ανακούφιση, χάδι και κλονισμός, αγκάθι και πέταλο...

Γιούλη Χρονοπούλου, Δρ. φιλόλογος